

Hudební a taneční fakulta AMU

Disertační práce

Vliv reedukačních technik na kvalitu hlasu u hlasových profesionálů

Eva Dvořáková

Oponentský posudek

Hodnocení dizertačních prací, které nemají koncert, nebo praktický výstup, by měly mít největší přínos a při hodnocení i nejnáročnější kritérium v životě HAMU. Kromě interpretačních výkonů je celá plejáda kateder, které jsou z pohledu hudby teoretické. Původní záměr školit interprety-__solisty, měl být pokračováním Mistrovské školy Pražské konzervatoře.

V průběhu desetiletí se charakter školy měnil, přibývaly katedry a měnily se spolupráce a působnosti různých uměleckých odvětví. Stejně, jak se prolínají v poslední době umělecké žánry, tak se zvyšuje potřeba "vyzbrojit" mladé lidi v několika uměleckých oborech. V této souvislosti může narůst i množství problémů, které v průběhu výuky vyvstanou. Doktorandka paní Dvořáková si vybrala velmi široké spektrum, které více, nebo méně souvisí s funkcí lidského hlasu. Hlavní směr práce spočívá ve výzkumu odstraňování chyb hlasu mluvného. Využívá k tomu multidisciplinární spolupráci foniatrů, logopedů a psychoterapeutů. Výzkumní centrum hudební akustiky HAMU je pracoviště, které by mohlo pomáhat odstraňovat chyby hlasového projevu nejen v oboru herectví, ale i v dalších uměleckých žánrech.

Jednotlivé kapitoly podrobně rozebírají různé aspekty, jako i způsoby odstraňování chyb hlasu pomocí dechových cvičení, používání rezonance, jako i součinnost této v oblasti hlavové i hrudní.

Používá brumendo jako stěžejní svištění. V mé pedagogické praxi se brumendo na rozezpívání neosvědčilo, protože představuje riziko přepínání svalů v oblasti hrtanu i jazyka. Vzniká tím riziko velkého tlaku vydečovaného vzduchu.

V páté kapitole se doktorandka vzdaluje podle mého soudu volené tematice: zabývá se totiž "výukou" pomocí technologie online. Stejně tak kapitola o trémě je velmi okrajově vzdálená výzkumu reedukační techniky. Tréma a její zvládání je sice pro budoucí profesionály důležitá, ale stejně je nemožné ji v průběhu krátkého výzkumu odstranit.

Konečně od stránky jednostádesmnáct do stránky jednostosedmádesát probíhá proces toho, co slibuje název práce. Studie vychází z projektu "Zvuková kvalita"/str.117/, která proběhla v roce 2018 na AMU a její spoluautor je RNDr Marek Frič Ph. D. Z této práce jsou citace v odborném časopise Otorino-Laryngologie a Foniatrie č. 2 roku 2019/Dvořáková, Frič2019/.

Analýza nahrávek 5 studentek AMU z kateder nonverbální a dramatické výchovy je popisována velmi podrobně a na ni navazují poslechové testy. Grafy znázorňující změny jsou miniaturní a tím absolutně nepřehledné /str.132/, stejně jako na str. 135, 138 a 139. Nerozumím, proč v práci obnášející 170 stránek studentka tak šetřila papír, že grafy jsou prakticky nečitelné a jejich popis v důsledku toho úplně nesrozumitelný.

Devátou, závěrečnou část tvoří výsledky a přínosy práce: celkové zlepšení kvality hlasu, když i sama doktorandka přiznává, že experiment trval krátce a bylo by potřeba prodloužit dobu tréninku.

Závěrem chci pojednat o způsobu psaní citací. Podle výnosu rektora v článku 4 "Formální úprava textu VŠKP" v 9. odstavci je napsané: Odstavce, které jsou doslovně citovány z literatury musí být zřetelně označeny uvozovkami. Vzhledem k tomu, že doktorandka uvozovky nepoužívá, je čtení nepřehledné, není známé, jaké jsou rozdíly mezi citáty a vlastními větami. Po konzultaci s vedoucí práce Prof. M. Zárubovou, která mne ujistila, že se jedná o tzv. Harvardský způsob citace, jsem ochotna udělit

doporučení k obhajobě.

Praha srpen 2020

Prof. Magdaléna Hajóssyová